

OVO NIJE MOJ BJELOVAR

Autor Maja Geček-Jelić

Srijeda, 26 Ožujak 2014 20:29 - Ažurirano Srijeda, 26 Ožujak 2014 21:24

Prije nekoliko dana i naš je Bjelovar, dobio svoj »Happy spot«. Nekoliko sati sreće, pozitivne, smijeha i mnoštva dječjih lica. Ideja organizatora je hvalevrijedna i pozitivna, jer nam smijeha, sreće i plesa, zaista fali u ovim teškim vremenima. Mnoge Bjelovarčanke i Bjelovarčani, a pogotovo djeca, zaista su uživali. Toliko dječjih lica, nema niti jedan happy spot na cijelome svijetu (provjerila sam).

Budući da sam se nagledala happy spotova, u tolikoj mjeri da već sanjam tu pjesmu, proučila sam i prvobitnu ideju. Početna ideja je bila, da kroz spontan i neplanirani ples, uz širenje dobre volje i pozitivne, svaki grad prikaže i ono svoje – najbolje. Pa su tako sve svjetske metropole, ali i svi naši gradovi, prikazali ono čime se posebno ponose, sve one znamenitosti po kojima su poznati ili bi željeli biti. Kada pažljivo gledate bjelovarski happy spot, nećete vidjeti, gotovo ništa od našega grada.

Jako volim djecu i priznajem da sam slaba na nasmišana dječja lica, ali svi drugi gradovi, okupili su i mnogo, odraslih osoba. Ovako bi čovjek rekao, da je Bjelovar grad djece, dok statistike, pokazuju upravo suprotno. Bjelovar je grad, gdje je najveći postotak starijeg stanovništva.

Također smo jedinstveni po plesu našeg gradonačelnika. Niti jedan grad, nema u spotu gradonačelnika koji pleše. Zar se stvarno baš sve u Bjelovaru mora ispolitizirati? Ili je naš gradonačelnik imao silnu želju za plesom? Ne znam pouzdano.

Očito je u formi. Možda je počeo trčati. Ne iznenadite se, ako ga ugledate na Boriku.

Šteta što se nije snimalo ispred muzeja ili u njemu, ispred Glazbene škole (mladi koji plešu s

OVO NIJE MOJ BJELOVAR

Autor Maja Geček-Jelić

Srijeda, 26 Ožujak 2014 20:29 - Ažurirano Srijeda, 26 Ožujak 2014 21:24

violinom, gitarom ili saksofonom, čini mi se kao odlična ideja), ispred lijepe zgrade bjelovarske gimnazije i u njoj, na nekom košarkaškom, nogometnom ili rukometnom treningu (zgodni dečki ili cure koji plešu s loptama, sigurno bi bili baš dobar prizor). Imamo lijepo šetalište i fontanu. Tržnicu, lijepu zgradu Doma kulture, zgradu gdje je Dječji odjel Narodne knjižnice Petar Preradović, kao i Borik.

Ovako se dobiva dojam da u Bjelovaru, imamo jedino naš park. Svaki promatrač sa strane, pomislit će, da u Bjelovaru ne postoji zaista ništa, sa čime bi se mogli pohvaliti. Šteta.

KAKO PADA MOJ GRAD...

No, pitanje koje se meni u svemu nameće je »Jesu li Bjelovarčani zaista sretni ljudi, pozitivni i nasmijani?«.

Osim ovih nekoliko sati čiste sreće, što je sa svim drugim satima, danima, tjednima i godinama?

Možda je ovo bila glazbena i nasmijana bajka, kojom smo kupili nešto radosti, ali postoji jedna sasvim drugačija, priča našega grada.

Ja bih osobno (ne znam kako bi vi), mijenjala tih nekoliko sati sreće, za bogat i ispunjen svakodnevni život u Bjelovaru.

Bjelovar je grad u kojem propadaju tvornice, obrti i firme. Gotovo svakodnevno.

Grad, gdje je toliko ruševnih fasada, zgrada i kuća. Kao da je ratno stanje.

Grad, koji je odavno ubio dječju igru, jer su igrališta devastirana i u katastrofalnom stanju. U stanju, koje je opasno po djecu.

OVO NIJE MOJ BJELOVAR

Autor Maja Geček-Jelić

Srijeda, 26 Ožujak 2014 20:29 - Ažurirano Srijeda, 26 Ožujak 2014 21:24

Grad, koji bilježi nezaposlenost veću nego ikada. Grad gdje se rade megalomanski projekti, poput podzemne garaže, u koju su utrošeni milijuni. Pa onda stoji prazna.

Grad, u kojem nema vizije, kvalitetnih planova i cilja. Grad iz kojeg odlaze mladi, sposobni i visokoobrazovani ljudi.

Grad, gdje većina ljudi, priznaje da nije sretna i koji bi itekako otišli, kada bi im se samo, pružila prilika.

Grad, bez gotovo ikakvih, sadržaja za djecu i mlade. Čast izuzecima o kojima sam već pisala.

Grad, gdje nam uporno prodaju parole, obećanja i slatkorječivost, a kupuju nas Terezijanom, grahom za Praznik rada i velikim pričama. Već godinama.

Ljudi svakodnevno ostaju bez posla. I sigurno nisu happy.

Ali vjerojatno nam i nije ništa drugo preostalo, nego plesati i udisati čisti zrak. Jer je on bar zasad, besplatan.

A čistog zraka, na sreću, imamo. Jer industrija ne postoji.

I to je naša realnost. Druga strana našega grada.

Realna i potpuno stvarna.

Ovo nije Bjelovar kakvog želimo. Kakvom smo se nadali, kada smo odrastali u njemu.

OVO NIJE MOJ BJELOVAR

Autor Maja Geček-Jelić

Srijeda, 26 Ožujak 2014 20:29 - Ažurirano Srijeda, 26 Ožujak 2014 21:24

Grad u kojem smo mislili provesti život. Lijep i ispunjen život.

Ovo nije naš grad...

Više ne...

Ako vam od sljedećih kadrova ne zasuze oči, a tijelom ne prođu trnci, onda ne volite svoj Bjelovar...